

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XLVI. Mandat observari Decreta edita à Sacra Congregatione de
Propaganda Fide ab Ecclesiasticis tàm sæcularibus, quàm Regularibus pro
bono regimine spirituali Animarum Christifidelium Goæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Hospitali nationis hujusmodi curandorum reperiretur impletus.

§. 6. In Archihospitali S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum trecenti sunt lecti omnibus, tam qui virorum, quam foeminarum curationi deferunt, computatis, in quibus aegroti recipiuntur eo modo, qui pro Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia supra praescriptum est.

§. 7. In Hospitali S. Mariae Consolationis octuaginta sunt lecti, tam virorum, quam foeminarum curationi servientes, in quibus aegroti pari modo recipiuntur.

§. 8. In Hospitali S. Joannis Colabita sexaginta lecti reperiuntur; sed quia idem Hospitali redditus non habet, Dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Beati Joannis Dei illius curam gerentium prudentia & charitati numerus aegrotorum in illo recipiendorum relinquitur.

§. 9. In Hospitali S. Jacobi incurabilium centum & viginti lecti sunt, tam virorum quam foeminarum usibus servientes, in quibus recipiuntur ulcerosi ex omni natione, tametsi etiam scabiosi sint: illic autem suis temporibus dabitur decoctio ligni sancti vulgo nuncupati pro dolo- rum, catharrorum, aliarumque similibus infirmitatum curatione. Postremo in Hospitali S. Lazari Leprosi omnis nationis recipiuntur.

Decretum irritans.

§. 10. Decernentes praesentes Litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet etiam speciali nota & expressione digni in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostrae, aliove quolibet defectu notari, vel impugnari, aut in controversiam quoquo modo revocari nunquam posse, sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat & pro tempore spectabit sub poenis supradictis perpetuo inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarii derogat.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Archihospitalium, & Hospitalium hujusmodi, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum ef-

fectum specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem ut praesentes Litterae per aliquem, seu aliquos ex Curforibus nostris ad valvas Ecclesiae S. Joannis in Laterano, ac Basilicae Principis Apostolorum, & in acie Campi Florae de Urbe, publicentur, ac earum exempla ibidem affigantur, quae sic publicatae, & affixae omnes, & singulos quos concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatae fuissent; quodque praesentium earumdem transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 16. Novembris 1657. Pont. Nostri anno tertio.

Transumptis creditur juret.

Dat. P. An. 3. die 16. Nov.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo, Indictione 10. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Provid. Papae VII. Anno ejus tertio, die vero 22. Novembris praedicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiae S. Joannis Later. ac Basilicae Principis Apostolorum & in acie Campi Florae, per me Jacobum Cornelium Apost. Cursorem.

Petrus Paulus Desiderius Mag. Curs.

Mandat observari Decreta edita a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ab Ecclesiasticis tam saecularibus, quam Regularibus pro bono regimine spiritali Animarum Christianissimum Goz.

XLVI.

Qua via proficisci debeant Religiosi ad partes Indiarum, & Insularum, definit Clemens VIII. Constit. 74. to. 3. & Paulus V. Constit. 90. tom. 3. Officio Parochi ut fungi possint Religiosi concessit Pius V. Constit. 34. tom. 2. pag. 235.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D. 1658.

Ad futuram rei memoriam.

SAcro sancti Apostolatus officii, quo divina disponente clementia Catholicae Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, praesidemus, sollicitudo Nos monet, ut noxia quaecumque a Dominico Grege quantum nobis ex alto conceditur, removeere studeamus.

Exordium.

§. 1. Cum itaque ad aures nostras devenerint querimoniae Christianissimum Goz, atque in adjacentibus Insulis degentium de nonnullis abusibus Ecclesiasticorum, eorum praecipue penes quos ipsorum Christianissimum spirituale regimen, ac cura residet: Nos praedictis abusibus, quatenus irrepserint, quantocius occurrere, aut saltem praecavere, ne illi in posterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium ex Congregatione negotio Propagandae fidei praeposita, quibus querimonias hujusmodi discutendas remissimus, consilio, Apostolica auctoritate tenore praesentium statuimus, praecipimus, & mandamus sedulo inviolabiliter, & exactè servari ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in posterum spectabit, Decreta infra scripta videlicet.

§. 2. Primò. Caveant Parochi, aut Ecclesiastici quicumque sive saeculares, sive regulares, ne in posterum ullo pacto cogant pauperes ad operas, seu laborem impendendum pro suis Ecclesiis non persoluta justa mercede, nisi id spontè, & ex pietate praestare voluerint, multòque minus audeant eos mulcare, qui renuerint.

Decreta observanda.

Secundò. Cum iis qui sacro, aut catechesi doctrinâ Christianâ non interfuerint (si mos sit, eos, ut supponitur, aliqua pœna mulctare) ea moderatione se gerant, ut non nisi verè contumacibus, & contemnentibus, eaque modica, nec crebro irrogetur.

Tertiò. Instruant Populum omni qua decet lenitate, abstinentes omninò à ferula, & à verbis indecentibus, maximè si cum mulieribus, viris nobilibus, seu ætate provecis, agantur.

Quartò. Ad Seminarium (nisi ejus institutio, seu fundatio obstat) locus etiam iis, qui ex nobili sunt genere, & congrua (nisi pauperes sint) persolverint alimenta, concedatur, ne à rectâ educationis beneficio prorsus excludantur, habita tamen prudenti distinctione à reliquis, ut quieti consulatur.

Quintò. Ad scientias addiscendas, & scholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis, seu generis discrimine, nisi ex aliqua propria culpa quis indignus censeatur.

Sextò. Neophytos Deo sub religionis jugo servire volentes sine rationabili causa Regulares non respuant, sed pari charitate omnes, qui spiritu Dei aguntur, & ad perfectionem anhelant, amplectantur.

Septimò. Presbyteri seculares doctrina, & moribus idonei à beneficiis curatis, & à quolibet alio Ecclesiastico munere sive prædicationis, sive administrandi Sacramenta Pœnitentiæ minimè arceantur, attenta præsertim indigentia tot animarum millium, quibus longè impares sunt pauci Regulares illuc ex Europa adventantes.

Octavò. Caveant itidem Parochi seculares, & regulares ullo modo sese ingerere in rebus spectantibus ad Politiam secularem, nec ullum ad officia publica proponant, quamvis aptior cæteris videatur, nec unquam intersint comitiis, aut conventibus ubi de rebus publicis agitur.

Nonò. Ut majori cum gaudio verbum Dei suscipiatur, altiusque radices agat, & fructum afferat, concionentur omninò Regulares pluries in anno idiomate vernaculo, & patrio populorum, utque id ipsum facilius, & frequentius præstetur curet omninò Vicarius Capitularis, aut Superior qui fuerit, ut etiam Clerus secularis ejus Regionis in verbi Dei prædicatione exerceatur.

Decimò. Deputet & Vicarius plures ex sacerdotibus secularibus indigenis, quos idoneos repererit ad confessiones excipiendas, quò facilius, & libentius fideles Sacramentum Pœnitentiæ valeant frequentare, nec cogantur solis Regularibus, aut exteris sese subjicere.

Undecimò. Ut autem radicibus evellatur abusus, qui in præfatis Regionibus, ut præfertur, irrepit, excipiendi confessiones per interpretem, aut lecto penitenti catalogo peccatorum, ut nutibus innat, si quæ fuerint ab eo commissa, distinctè præcipitur Vicariis Capitularibus (graviter etiam onerando conscientiam ipsorum Regularium, & quorumcumque ad quos pertinent) ut in posterum id nullo modo permittant, sed ab iis tantùm audiantur confessiones, qui illius idiomatis sensum sufficienter percipiunt, & ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoveantur omninò Sacerdotes seculares ejus Regionis ad confessiones fidelium patrio idiomate excipiendas.

Duodecimò. Cùmque audiatur maximum Catholicorum numerum contra præceptum Domini, qui voluit debiles, & claudos admitti, sub prætextu ignobilitatis, & ruidioris ingenii rejici à sacra Synaxi, id eadem Sacra Congregatio omni-

nò vetat, ac prohibet, nisi prorsus ejus mysterii sint incapaces.

Decimotertiò. Egrotis morti proximis cuiuscumque sint conditionis, quamvis in fordido, ac vili degant loco, aut tugurio, Sacrum Eucharistiæ viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit acceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum, nec Crucis ignominiam exhorruerit.

Decimoquartò. Ne ob instructionis defectum qui sacro Baptismate inchoantur, immaculatam Christi legem profanis, ac gentilitiis institutis ex ignorantia sciant, ac idololatriam cum orthodoxa fide confundant, ut sæpè inibi evenire enunciatur est; caveant ii qui iisdem instruendis incumbunt, ne in posterum ullus ad baptismum admittatur, qui veterem hominem, ac gentilitios mores prorsus exutus, Christum plenè non induerit, & in fide sit sufficienter instructus.

Decimoquintò. Quoniam verò (ut veritas ipsa docet) nemo potest venire ad Christum, nisi Pater cælestis eum traxerit, monentur Ecclesiastici tum seculares, tum regulares, ceterique qui ethnicorum conversionibus dant operam, ut illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, sed verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptismum inducant, perscrutantes præcipuè diligenter quo sine, & spiritu ducantur, qui baptizari possunt.

Decimosexto. Nihil prorsus, ne quidem sub prætextu pietatis Parochi tam seculares, quam regulares à suis Parochianis quaesunt, & si quid pro festorum celebratione spontè ab iis tribuatur, integrè in eam causam infundant, & quidquid superest, pauperibus ejusdem Parochiæ dispensentur; itaut quamvis minima aviditatis suspicio à viris Ecclesiasticis absit.

Decimosextimò. Pro temporali regimine Confraternitatum existentium in Ecclesiis Regularium deponentur in posterum Officiales seculares, qui reddituum administrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in sese ingerentibus.

Decimooctavò. Cum Goæ, & in adjacentibus Insulis vetitum sit ethnicis ritus gentilitios publice exercere, distinctè prohibetur Ecclesiasticis, ne eisdem permittant, & maximè (quod nefas est) turpis lucri gratia: cadavera ethnicorum inde asportari, ut juxta profanum eorundem ritum comburantur.

Decimononò. Cadavera pauperum fidelium gratis omninò posthac à Parochis sepultura tradantur, nec ad extorquendam, aut emendicandam à vicinis, vel affinis elemosynam publice exponantur.

Vigesimò. Distinctè prohibetur, ne ethnicis ullo pacto permittatur in Ecclesiis sacrificare, seriò Vicariis Capitularibus injungendo, ut in contravenientes, & maximè ob lucrum, graviter animadvertant, curentque in posterum ne Ecclesiis præficiantur Neophyti parùm instructi.

Vigesimoprimum. Similiter Regularium Superiores sedulo curent ut Parochi extra Conventus in prædictis Regionibus commorantes regularis observantiæ specimen cunctis ubique præbeant, eosque idcirco ad claustra, & regularem disciplinam aliquando revocent, ne regulari Instituto paulatim exolescente, dum aliis incumbunt, se ipsos amittant, ac demùm in destructionem potius, quam aedificationem Populorum missi videantur.

§. 3. Decernentes ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum
irritans.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quatenus opus sit, Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutum quorumcumque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Jan. 1658. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. P. An. 3.
die 18. Jan.

XLVII.

Quod Fratres Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceat. nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum possint dividere suam Congregationem in tres Provincias, & augere duos Definidores Generales, dummodò unaquæque Provincia habeat octo Conventus.

De hac Congregatione vide ad Constit. 175. Injuncti Nobis Urb. VIII. & ad Constit. 210. ejusdem.

Edita A. D.
1658.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus à Sancto Joanne Baptista Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias pro ejus parte Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis, exposito, quod dicta Congregatio duas tantum Provincias haberet, illarumque Domus regulares per Castellæ, Beticæ, Aragoniæ, Navarræ, Cataloniæ, & Valentiniæ Regna, seu Principatus dispersæ, & à se invicem valdè distantes reperirentur, nec à duobus Provincialibus nisi difficulter visitari possent, quodque in eadem Congregatione quatuor dumtaxat Definidores essent, pro expulsionem autem incorrigibilium sex Definidores juxta Constitutiones fel. record. Urbani Papæ Octavi Prædecessoris Nostri requirerentur, & propterea nomine Congregationis prædictæ eidem Cardinalibus supplicato, ut ipsi Congregationi in ejus Capitulo generali prædictas domos regulares in tres Provincias, dummodò tamen unicuique trium Provinciarum hujusmodi octo domus regulares, seu Conventus assignarentur, dividendi, ita quod novus Provincialis pro tertia Provincia eligi deberet, nec non alios duos Definidores, qui eisdem auctoritatem, & præminentiam voti, & loci cum aliis quatuor Definitoribus prædictis haberent, pro graviorum dictæ Congregationis negotiorum expeditione eligendi facultatem concederent:

emanavit à Congregatione dictorum Cardinalium decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita attentis narratis, ac instante Procuratore Generali Congregationis præfate, committendum censuit prout præsentis decreto committit Eminentissimo Ordinis hujusmodi apud hanc Sanctam Sedem Protectori, ut si & quatenus prædictarum duarum Provinciarum supputationem, seu subdivisionem, ita ut ex eis tertia Provincia confurgat, ac in illa Provincialis, cæterorumque Officialium ad instar aliarum dictarum Provinciarum, & sub eisdem legibus electionem fieri, pro meliori ipsarum Provinciarum regimine in Domino judicaverint expedire, præmissa pro suo arbitrio, & prudentia indulgere valeat, modo tamen neutra ipsarum Provinciarum, pauciores quam octo Conventus habeat, in quibus regularis observantia vigeat, ac præterea, ut in Capitulo Generali alios duos Definidores cum omnibus auctoritatibus, præminentis, & prærogativis, quibus quatuor nunc existentes fruuntur, & gaudent, adeo ut inter omnes sex numero esse debeant in futurum, eligere, & superaddere possint, facultatem impertiri, in contrarium non obstantibus quibuscumque. Romæ 14. Decembris 1657. M. Card. Ginettus.

Decretum
Sac. Congr.

§. 2. Cujus decreti vigore subinde Venerabilis Frater Noster Martius Episcopus Albanensis ejusdem S. R. E. Cardinalis Ginettus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector Decretum edidit tenoris sequentis, videlicet: Martius miseratione divina Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Ginettus Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, totiusque Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Generalis Protector, Attentis expositis, petitam licentiam, & facultatem ex præfatis duabus Provinciis tertiam erigendi, ac Provinciam, aliosque Officiales sub ejusdem Ordinis, & cæterarum Provinciarum legibus eligendi, dummodò nulli ex ipsis minus quam octo Conventus, in quibus regularis vigeat observantia assignentur, ac demum in Capitulo Generali duos alios Definidores superaddendi, & eligendi, ac in omnibus ad formam retrospecti Decreti Sac. Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ, & non aliàs concedimus, & impartimur. Datum Romæ ex ædibus nostris hac die 10. Januarii 1658. Card. Ginettus Protector.

Decretum
Protectoris.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Ludovicus Procurator Generalis dictum Decretum ejusdem Martii Cardinalis Apostolicæ confirmationis Nostræ patronio communiri summopere desideret, nos ipsum Ludovicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, decretum præferentem memorati Martii Cardinalis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus. Si qui de super quomodolibet intervenerint supplementum, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium; Decernentes eandem præsentem Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suf-

Confirmat
prout in rub.

fragari,